

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Urto/1/2020
Identifikačné číslo spisu:	2020010001
Dátum vydania rozhodnutia:	15.04.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:2020010001.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika, sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Dany Wänkeovej na neverejnom zasadnutí konanom 15. apríla 2020 v Bratislave, v konaní o uznanie a výkone cudzieho rozhodnutia na území Slovenskej republiky, v trestnej veci odsúdeného E. U., o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 13. februára 2020, sp. zn. 3Ntc/1/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného E. U. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave (ďalej len „súd“) rozsudkom z 13. februára 2020, sp. zn. 3Ntc/1/2020, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) rozhodol o uznaní rozsudku Krajského súdu Korneuburg, Rakúska republika, sp. zn. 603 Hv 10/18p, z 9. júla 2019, právoplatného 9. júla 2019, ktorým bol občan Slovenskej republiky E. U., nar. X. P. XXXX v L. Q., Slovenská republika, trvale bytom T. XXXX/XX, L. Q., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, uznaný vinným zločinu závažnej krádeže vlámaním spáchanej profesijným spôsobom podľa § 127, § 128 ods. 1 bod 5, § 129 ods. 1 bod 1, ods. 2 bod 1, § 130 ods. 2 prvý a druhý prípad, ods. 3 rakúskeho Trestného zákonníka s použitím § 28 ods. 1 a § 39 ods. 1 Trestného zákonníka a tiež podľa § 31, § 40 Trestného zákonníka Rakúskej republiky na tom skutkovom základe, že

nižšie uvedeným osobám vzal ich cudzie hnutelné veci v celkovej hodnote prevyšujúcej sumu 5.000,- eur, a to vlámaním a s úmyslom sa ich privlastnením protiprávne obohatiť, pričom predtým už bol Krajským súdom Korneuburg, sp. zn. 622 Hv 18/12w, ako aj Krajským súdom Eisenstadt, sp. zn. 50 Hv 2/12w, za takéto činy odsúdený, konkrétne vzal:

- 1) v noci zo 16.06.2016 na 17.06.2016 vo Wolkersdorf osobné motorové vozidlo značky Citroen TDI pani L. B. Q. v hodnote cca 8.000,- eur, a to takým spôsobom, že rozbil trojuholníkové bočné sklo vzadu vpravo a strhol opláštenie na zapalovaní;
- 2) dňa 17.06.2016 v Matzen pani F. Q. hotovosť a cennosti v celkovej hodnote cca 6.380,- eur, a to takým spôsobom, že vylomením okna vnikol do jej bytu, a tam vzal vyššie uvedené predmety;
- 3) dňa 15.09.2016 v Lassee pánovi G. J. hotovosť a šperky v celkovej hodnote cca 1.800,- eur, a to takým spôsobom, že vylomil terasové dvere bytu obete a vzal vyššie uvedené predmety.

Za spáchanú trestnú činnosť súd uložil odsúdenému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 728 dní.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zaradil odsúdeného pre výkon trestu na území Slovenskej republiky do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený (č. l. 78 spisu), v ktorom žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky o zrušenie predchádzajúcich rozhodnutí (rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo 14. júna 2017, sp. zn. 6To 71/2019, a napadnutého rozsudku Krajského súdu v Trnave z 13. februára 2020, sp. zn. 3Ntc 1/2020) a uloženie súhrnného trestu odňatia slobody z dôvodu, že skutok, z ktorého bol uznaný vinným napadnutým rozsudkom, spáchal ešte pred vynesením rozsudku na Okresnom súde Dunajská Streda. Dôvodil, že oba uložené tresty by boli neadekvátne a prísne. V prípade, ak najvyšší súd nevyhovie jeho žiadosti, odsúdený alternatívne žiadal o vykonanie trestu v Rakúsku.

K podanému odvolaniu odsúdeného sa nevyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava v súdom stanovenej lehote.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por., proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva, alebo neuznáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe odvolania odsúdeného postupom podľa ustanovenia § 317 ods. 1, veta prvá Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave postupoval v súlade s § 4 ods. 1 písm. a), ods. 2, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1, § 18 ods. 1 a § 21 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z., čl. 6 bodu 2 písm. a) Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej len „Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008“), pri uznaní rozsudku Krajinského súdu Korneuburg, Rakúska republika, sp. zn. 603 Hv 10/18p, z 9. júla 2019 vo výroku o vine, vo výroku o treste odňatia slobody a jeho výkone, uloženého odsúdenému E. U., a pretože dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 zákona č. 549/2011 Z. z. nezistil, v súlade s § 17 ods. 1 zákona rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že v osvedčení nebol skutok justičným orgánom štátu pôvodu označený priradením ku kategóriám trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z., preto súd skúmal s poukazom na § 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. podmienky obojstrannej trestnosti činu a zistil, že E. U. bol právoplatne odsúdený pre trestný čin, ktorý je trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a naplnia znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. a) Tr. zák., za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou

trestnej sadzby tri roky a že menovaný je štátnym občanom Slovenskej republiky, na ktorej území má zároveň aj trvalý pobyt [§ 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. s prihliadnutím na § 3 písm. g) tohto zákona].

Keďže v posudzovanej veci nebola zistená existencia žiadneho zákonného dôvodu na odmietnutie uznania a výkonu vyššie uvedeného rozsudku rakúskeho súdu v zmysle § 16 zákona č. 549/2011 Z. z., nebolo možné postupovať inak, ako tento uznať a rozhodnúť zároveň o jeho vykonaní na území Slovenskej republiky. Vo vzťahu k trestu odňatia slobody, ktorý bol bez zmeny prevzatý z uznaného rozsudku, je potrebné uviesť, že tento zodpovedá ustanoveniu § 17 zákona č. 549/2011 Z. z., pretože je zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky a nezhoršil postavenie odsúdeného a zodpovedá pôvodne uloženej trestnej sankcii spojenej s odňatím slobody a nebolo potrebné ju primerane upraviť (§ 17 ods. 2, ods. 3 cit. zákona).

Zákonný a správny je aj výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože odsúdený bol v dobe posledných desiatich rokov pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin [§ 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.].

V ostatných častiach najvyšší súd odkazuje na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že v predmetnom prípade sa súhlas odsúdeného na odovzdanie výkonu rozhodnutia do vykonávajúceho členského štátu - Slovenskej republiky nevyžaduje [viď čl. 6 bod 2 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008; a tiež § 6 ods. 3 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z.].

Skutočnosť, ktorú uvádza odsúdený v podanom odvolaní ohľadom uloženia súhrnného trestu odňatia slobody vzhľadom na predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo 14. júna 2017, sp. zn. 1T 50/17 (nie sp. zn. 6To 71/2019 ako uvádza odsúdený) je irelevantná vzhľadom na to, že odsúdenému E. U. bol Krajským súdom Korneuburg uložený podľa § 31, § 40 rakúskeho Trestného zákonníka trest odňatia slobody vo výmere dva roky, ktorý prihliadol na rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo 14. júna 2017, sp. zn. 1T 50/17 (č. l. 7 osvedčenia).

Okolnosť, že by mal odsúdený vykonať trest v Rakúsku nie je žiadnou skutočnosťou, ktorá by mohla byť prekážkou pri rozhodovaní o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia na území Slovenskej republiky a nie je ani skutočnosťou, ktorá by mohla byť dôvodom na odmietnutie uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na odvolacie námietky odsúdeného E. U. považuje za potrebné uviesť, že dôvody odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia sú taxatívne uvedené v § 16 zákona č. 549/2011 Z. z.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.